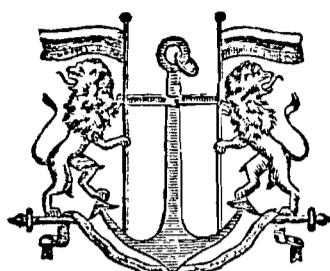

ВАРНЕНСКИЙ ОБЩИНСКИЙ ВѢСТИНИКЪ

Цената три пъти въ мѣсецъ,
обикновено на 1, 10 и 20 числа.

Цѣната на вѣстника за година е
4 лева.
Отдѣленъ брой 10 ст.

Писма, статии, пари и всичко що е за
вѣстника се праща до Градско-Общинското
Управление въ Варна.

За обявления се плаща за редъ:
На първа страница 15 стот.
„ втора и трета страници . . . 10 „
„ четвърта страница 5 „

ВАРНЕНСКО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 4909.

Варна, 7 Юлий 1895 год.

Велѣствие писмoto на Г. Варненский
Окр. Управитель подъ № 6174 отъ днесъ,
Варнен. Град. Общ. Управление честь има
да обяви на населението въ града слѣдующето:

„На 5 того членоветъ на Българската
депутация въ Петербургъ сѫ се прѣстапа-
вили на Негово Императорско Величе-
ство Руский Царь, Който ги приелъ ми-
лостиво и исказалъ своето високо благово-
ление къмъ България. При този случай
Царъ натоварилъ депутатията да благо-
дари на всички лица въ България, които
Му сѫ испратили съболѣзвнователни теле-
грамми.

Сѫщиятъ денъ депутатията е била прие-
та и отъ Генерала Обручева, който между
другото е заявилъ, че Русия нѣма намѣ-
рение да праща свои офицери въ Бълга-
рия, защото Българската армия е показала
своята зрѣлостъ на Сливница и нѣма вече
нужда отъ други инструктори.“

Кметъ: Я. Славчевъ

Секретарь: Петрановъ

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО ОБЩИНСКО УПРАВЛЕНИЕ

ПРИКАЗЪ

№ 250

Гр. Варна, 30 Юни 1895 година.

Подписанътъ Кметъ на г. Варна, като взехъ прѣдъ
видъ, че мнозина отъ посѣтителите на морскитъ ба-
ни влизатъ въ послѣднитъ съ кучетата си, при всич-
ко че това е забранено, както се види отъ п. VIII на

поемнитъ за сѫщите бани условия, извлечение чл. 88
отъ Закона за Градските Общини,

ПОСТАНОВИХЪ:

Ст. I. Влизането съ кучета въ морските бани се
строго забранява.

Ст. II. На посѣтителите банитъ не се допушта да
внесатъ въ тѣхъ (банитѣ), каквото и да било вѣщи,
освенъ необходимитъ за къпане принадлежности
(хавлии, пещемали и др. т.)

Ст. III. Неповинуващите се на настоящата распо-
рѣдба ще се наказватъ съ глоба съгласно чл. 96 отъ
закона за Градските Общини отъ 1 до 25 лева.

Ст. IV. Испълнението на тоя ми приказъ възлага-
гамъ върху Град. Санитарни Пристави, надлѣжните
полицейски чинове, както и върху наемателя на ка-
занитѣ бани.

Подписътъ Кметъ: Янко Славчевъ.

Вѣрно, Секретарь: Петрановъ.

АКТЪ

Днесъ първи Юлий 1895 година, долуподписан-
нитъ Помощници на Варнен. Градско Общин. Кметъ,
Стефанъ Явашчиевъ и Моско Петровъ и въ присът-
ствието на Кассиера Петръ Ивановъ, произвѣдъхме
срочна ревизия върху операциите извѣршени отъ по-
следния отъ 1-и до 30-и Юни и намѣрихме:

1) Че като се спаднаха израсходуванитъ сумми,
спорѣдъ документите отъ постъпленията, показани
въ квитационната книга, указа се наличността вър-
на, спорѣдъ както е показано въ кассовата книга, а
именно:

Временни платежни	л. 40238.90
Готови пари въ срѣбро	„ 20325
“ “ “ мѣдни	“ 840.24
	Венчко . л. 61404.14

2) Суммата по квитационната книга и расход-
нитъ документи, намѣрихъ, че сѫ записани въ кассо-
вата и партидната книги, по наставленията, указаны
въ правилника за счетоводството на Градско-Общин-
ските Управления.

3) Оставенитъ въ депозитъ и на съхранение сумми
лева 7253 ст. 74, спорѣдъ както сѫ записани въ де-
позитната книга, а за повърнатитъ прѣзъ истеклий
мѣсецъ,—намѣрихъ се рѣдовни расписки, сѫщо и ос-
тавенитъ разни вѣщи.

Помощ. на Кмета: { Ст. Явашчиевъ
М. Петровъ.

Кассиеръ: П. Ивановъ.

МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
Отдѣление Административно.

Прѣписъ отъ Прѣписъ.

ОКРЪЖНО

№ 3092

Ст. София, 12 Юни 1895 год.

До Г. Г. Окружнитъ Управители.

Прѣзъ миналата година по искане отъ Св. Синодъ, Военното Министерство е направило распореждане, щото на момичитѣ, които не сѫ отбили военна та си служба, да се не разрѣшава отъ духовното началство да встѫпватъ въ бракъ, но само слѣдъ като му се прѣставијтъ свидѣтелства издадени отъ войсковитѣ части и удостовѣряющи, че желающитѣ да се оженятъ сѫ прѣгледани и намѣрени за годни или негодни за военна служба. Съ това распореждане обаче по нѣкакдѣ се е злоупотрѣблявало. Военното Министерство е добило свѣдѣния, че бащи, за да оженятъ 15—16 годишнитѣ си синове, се прѣставили прѣдъ Комиссията въ войсковитѣ части подъ именната на своите момичега други 19—20 годишни момчи, и по този начинъ сѫ получавали свидѣтелства, че синовете имъ сѫ прѣгледани отъ Комиссия.

Послѣдствие на горѣцъложено и по искане отъ Военното Министерство, прѣлагамъ на Г. г. Окружнитъ Управители, да се распоредятъ да се обяви на населението, че онни момчи, които желающтъ да встѫпятъ въ бракъ прѣди да се отбили военна та си служба, трѣбва когато се явятъ въ войсковитѣ части за освидѣтелствуване да бѫдѫтъ придружені отъ своите Общински Кметове или тѣхнитѣ помощници, за удостовѣрение тѣхната (на момичитѣ) самоличностъ прѣдъ комиссията.

(Под.) за Министра, Главенъ Секретарь: Т. Велиевъ. Началникъ на Отдѣленietо: Г. Симовъ. Свѣръль прѣписа Секретарь при Варненското Окружно Управление: Т. Раевъ.

Вѣро, Секретарь на Варненското Градско Околийско Управление: Т. Джезаровъ.

ОТЪ ВАРНЕНСКОТО ГРАДСКО-ОКОЛИЙСКО УПРАВЛЕНИЕ.

Произшествия станали въ гр. Варна прѣзъ м. Юни 1895 година.

1) На 9-и срѣщу 10-и Юни часа въ 11½ прѣзъ нощта въ IV участъкъ 5 а линия въ улицата се замѣри убить отъ двѣ смироносни ръчи, врѣменно живущия въ този градъ Иванъ Ечевъ, родомъ отъ с. Геленджикъ, Добричска Охолия. Огъ направеного въ сѫщото време прѣдирване се залови Варненецъ Дончо Вълковъ, бунарджия, и ножътъ му съ койго е извѣршилъ убийството.

2) Прѣзъ деня на 9 истекши на брѣга край морето, близо до „Червени Фенеръ“ се намѣри исхвѣрлено отъ морскитѣ вълни едно съвсѣмъ голо удавено човѣшко тѣло, неизвѣстно отъ каква народностъ; прѣставлява на около 25—30 годиниа възрастъ, рѣсть срѣденъ, коса черна и брада небрѣсната черна.

3) Прѣзъ нощта на 13 срѣщу 14 сѫщия мѣсецъ въ зданието на Варненската окр. образцова желяварница избухна пожаръ, който о време биде съгледанъ и потушенъ. Причинената отъ този пожаръ загуба възлиза на 103 лева 40 ст.

4) На 31-и миналий м.-цъ Май срѣшу 1-и Юни въ 2½ часа подиръ полунощъ е избухналъ пожаръ отъ който се подпалила кѫщата на Варненецъ Реджебъ

Алиевъ. Пожара биде потушенъ съ сабарение на кѫщата, причинената загуба възлиза на 10 лева.

5) Прѣзъ деня на 27 Юни сутринта въ III участъкъ на града е избухналъ пожаръ отъ който е изгорѣла кѫщата на Варненската жителка Х. Ашмени Чифутъ Николова. Пожара се потуши съ събаряние кѫщата. Причинената загуба възлиза на 150 лева.

Градски Началникъ: Новеличъ.

Секретарь: Т. Джезаровъ.

ПРАВИЛНИКЪ

ЗА

Кафе-шантанитъ въ града Варна.

Чл. 1. Кафе-шантанъ се спигатъ всички кафета, безъ или съ ресторани, въ които за увеселение публиката свиратъ или пѣятъ жени или моми.

2. Желающтъ да стане съдържателъ на кафе-шантанъ въ градъ Варна, трѣбва да подаде *письмено заявление* въ Общинското Управление, съ което да иска разрешение за отваряне въ тоя градъ подобно заведение, като представи съ заявлението си, ако не е Варненски жителъ, свидѣтелство за своята честностъ и означи въ заявлението участъка и №-ра на локала, гдѣто иска да държи кафе-шантанъ. Подаденото заявление Общинското Управление праща г-ну Варненскому Градскому Началнику за искане мнѣнието му, да се удовлетвори ли или не молбата на просителя, слѣдъ което Кмета долага на Общински Съвѣтъ въпроса за разрешение или не отварянието кафе-шантана, съгласно съ Приказа по Общината отъ 24 Августъ 1888 № 573, и когато Съвѣтъ разреши на просителя отварянието кафе-шантана, Общинското Управление съобщава за това г-ну Градскому Началнику, като опътва и самий проситель въ Градското Полицейско Управление, за да подпише тамъ изискуемата се *декларация* отъ окружното прѣдписание на Министерството на Вътрешнитѣ дѣла отъ 22 Януари 1886 № 543. Г-нъ Началника, като вземе декларацията отъ просителя, явява за това на Кмета, за исполнение рѣшението на Съвѣтъ относително издаване позволителни билетъ на просителя, слѣдъ заплащане дължимитъ отъ последният даждъ. Позволителниятъ билетъ бива имененъ и се издава за до края на годината, въ която се отваря кафе-шантанъ. Но позволението може да се оттегли, вслѣдствие заявление отъ Полицията и по рѣшение отъ Съвѣтъ.

3. Локалитѣ, въ които може да се допусне отваряне кафе-шантанъ (да свирятъ и пѣятъ въ тѣхъ жени или моми) трѣбва да иматъ достатъчно просторни салони за произвеждане музиката, и да не бѫдѫтъ въ криви и затънти улици (съгласно окружното № 543).

4. Съдържателитѣ на кафе-шантанитѣ не могатъ да хващатъ пѣвкини и свирачки (шантонетки, арфянки и други артистки), които не приглежаватъ качествата и условията, предвидѣни въ този Правилникъ.

5. Преди да се издадѣ отъ Кметството на пѣвкиня или свирачка разрешение да упражнява художеството си въ кафе-шантанитѣ у Варна, трѣбва просителката да се яви лично въ Общинското Управление, и да подаде писмено заявление, въ което да е означено точно името, презимето, възрастъта, подданството и досегашното ѝ мѣстожителство. Съ заявлението трѣбва непремѣнно да се представи свидѣтелство отъ полицейскитѣ или общинскитѣ власти на мѣстото, гдѣто просителката прѣди е упражнявала занятието си, че е отъ добро (честно) поведение. Когато просителката е Варненска жителка, таквъзъ сви-

дѣтство не се изиска, ако тя на последне не е отстъпвала отъ Варна.

6. Заявлението на просителката съ венчкитѣ му приложения се праща при надписъ на г-на Варненски Началникъ, който следъ прѣгледване и паспорта на просителката, когато би била тя иностраница подданница, възвръща книжата на Общинското Управление съ изказване съгласие или не, като въ последният случай укажва и на основанията, за да може се убѣди Кметството, за недаване позволително, съгласно съ п. 25 отъ чл. 88 на Закона за градските общини.

7. Позволение за свирение и пѣтане у кафе-шантанъ въ Варна Кмета или делегиранъ неговъ Помощникъ дава на моми, както и на жени, за които нѣма данни, че не сѫ съ легко поведение. Въ случай на съмѣнение, Кмета има право да отказва или отсега позволянието. Когато артистката е по-млада отъ 18 години, тя трѣба да има предварително разрѣщение отъ баща си, майка си, отъ настойника си, или поне отъ лицето, което я има въ Варна подъ свое попечителство.

8. Позволителните билети на артистките Кметството издава за по единъ мѣсецъ, следъ истечение на който срокъ тѣ, по устно заявление, се подновяватъ, възъ основание на новъ отзивъ отъ Полицията за честността на пѣвачката или свирачката. Онѣзи, които свирятъ или пѣятъ въ Варна съ просроченъ билетъ, по надлѣжно съставени актове, се наказватъ съ глоба до 25 лева. (Приказъ по Общинатата отъ 17-и Мартъ 1889 №. 82).

9. Позволителни билети, издадени за право свирение или пѣтане въ шантани у други общини, нѣматъ сила за града Варна.

10. Съдѣржателитѣ на кафе-шантани въ Варна сѫ дѣлѣни да държатъ тѣзи послѣдниятѣ въ най-голѣма чистота, и да водятъ по единъ регистъръ, въ който да се записватъ пѣвачкитѣ и свирачкитѣ, които се приставятъ (главяватъ) при тѣхъ съ означение въ регистра №., и датата на позволителниятѣ билетъ за право съдѣржане кафе-шантана, а сѫщо името и презимето на всѣка артистка, която свири или пѣе въ кафе-шантана, денътъ на постѣживането ѝ въ шантана, и № на позволителниятѣ билетъ, като има въ регистра готови рубрики, у които, въ случай че би желала тая или оная артистка отъ заведението, да се забѣлѣжва още наемниятѣ срокъ, условията на главенитето и парнитѣ, които дава съдѣржателя на артистката срѣщу платата ѝ. Въ той регистъ ще се подпишатъ и самитѣ артистки, срѣщу имената си. Сѫщия ще бѫде завѣренъ отъ надлѣжното учреждение, за да може да служи предъ сѫднищата за документъ въ случай на споръ на нѣкоя артистка съ съдѣржателя на кафе-шантана. Полицейските агенти и общинските комисари ще иматъ право да изискватъ отъ съдѣржателя регистра само за прочитане въ него страницитѣ, у които сѫ записани всичкитѣ шансонетки и арфянки на заведението, но не и мѣстото, гдѣто сѫ записани условията на главенитето.

11. Запретено е, щото на кафе-шантани да се туря впѣвска (надпись) „хотель“. Всѣко таквъзъ заведение трѣба да носи надпись *кафе-шантанъ и названието му*, който надпись да може да се чете и нощно врѣме. Сѫщо е запретено отварянието кафе-шантанъ у хотели (гостоприемници), освѣнъ ако стантъ за пассажерите въ тѣхъ сѫ съвсѣмъ изолиранъ, т. е. ако нѣматъ никакво съобщение между двора или стантъ и ресторана на хотела съ салона, който има да служи за кафе-шантанъ.

12. Съдѣржателя, споредъ условията си съ пѣвачкитѣ и свирачкитѣ, опредѣля поне за всѣки три дена напредъ часа за почване музиката, когато всѣка артистка трѣба да отиде на сцената на салона или при особното за тѣхъ предназначено възвишено място, отстоящо отъ опредѣленитѣ мяста за посѣтителитѣ, следъ което запретено е на артистките да слазятъ отъ това място, за да сѣдатъ при посѣтителитѣ, даже когато послѣднитѣ

би ги поканили при себе си. Престѣживането това распореждане съставлява сѫществено нарушение на този Правилникъ, и ще влѣче всѣкога най-строго законно наказание, което наказание може да се придружи и съ запретяване за извѣстно време или за всѣкога на таквъзъ артистки да произвождатъ въ Варна занятието си, или съ затваряне и самий кафе-шантанъ.

Но позволява се на посѣтителитѣ да черпятъ пѣвачкитѣ и свирачкитѣ съ пития и закуски, които ще имъ се поднасятъ на особната за това масса, която ще се поставя до или на самата сцена. Всѣкий посѣтителъ у кафе-шантанъ въ Варна е дѣлѣнъ да нази приличие: да не нарушива тишината и реда, а да води тамъ примѣрно поведение, като не съставлява никому неприятности. Когато онѣзи посѣтителъ се опита да престѣжи тѣзи распореждания, или да отиде на самата сцена или на опредѣленото място за пѣвачкитѣ и свирачкитѣ, съдѣржателя на кафе-шантана е дѣлѣнъ да не го оставя, а въ случай на нужда и да затвори заведението си.

Полицейските агенти и общинските санитарни органи сѫ свободни да влизатъ въ всѣкий кафе-шантанъ презъ всичкитѣ часове, до когато сѫ тѣ отворени за публиката, т. е. часа до 12 прѣзъ нощта. (Приказъ по общината отъ 19-и Септемврий 1888—№ 611). Полицейско-санитарните общински комисари когато забѣлѣжатъ иское нарушение на този Правилникъ, заявяватъ незабавно за това на съдѣржателя на заведението и на старшии полицейски стражаръ, който би се намѣрилъ тамъ, или на близо, следъ което се ограничаватъ само съ съставление актъ за констатиране нарушението, или съ подпишване и отъ тѣхниа страна акта, който би съставила Полицията.

Полицията прѣзъ коя и да е вечеръ може да запрѣти веднага на която и да било шансонетка или свирачка да пѣе или да свири въ кафе-шантана, щомъ се забѣлѣжи у таквъзъ легко и неприлично поведение, ако и да има тя позволителенъ билетъ, но за всѣко таквъзъ запрещение на вториий още день Полицията съобщава на Общинското Управление причинитѣ за това и ако послѣдното не отсега позволителното си, въпроса се долага за разрѣщение на Общински Съвѣтъ и на Окръжното Управление.

13. Възнаграждение за слушане артистките да пѣятъ или свирятъ се взема отъ посѣтителитѣ, съ *входна плата* (антре) размѣра на което съдѣржателятѣ могатъ да измѣняватъ споредъ интереситѣ си, но безъ право да увеличаватъ таксата въ теченіе на единъ и сѫщия денъ или вечеръ. Събираніе пары (парса) отъ посѣтителитѣ у кафе-шантани е строго запретено. Предъ вратата на всѣкий кафе-шантанъ се окача надпись (нощемъ на приспособенъ фенеръ), гдѣто да се вижда количеството на антре.

14. Питията и закускитѣ у всѣкий кафе-шантанъ трѣба да еж всѣкога отъ добро качество и прислугата (келиери, келиерици и други) трѣба да се носятъ най-чисто, и да се обхождатъ най-почтено съ посѣтителитѣ. Г-нъ Градски Началникъ или Кмета, ще има право да предлага на съдѣржателя за отстранение отъ кафе-шантана услуги съ легко поведение.

15. Съдѣржателя на всѣкий кафе-шантанъ е дѣлѣнъ да има при буфета си или на видно място окачена таблица съ цѣнитѣ на питията и закускитѣ, подпишана отъ него и завѣрена отъ Полицията. Той и слугитѣ му сѫ дѣлѣни да прѣставятъ тая тарифа на онѣзи посѣтителъ, които би поискали да се удостовѣрятъ при плащаніе, да ли не имъ искатъ слугитѣ по-голѣма цѣна отъ първоначално опредѣлената отъ съдѣржателя.

16. Строго е запретено да се държи кафе-шантанъ въ Варна отворенъ по-дълго врѣме отъ срѣдноцѣ (чл. 12), и етъдъ като удари презъ нощта Градски часовникъ 12, освѣнъ ако се съ случайно развалило времето и не може да си отиде публиката, съдѣржателя на кафе-шантана не само затваря прозорците и вратите, но се распорежда вече да се не свири, нито пѣе, и да не остане никакъ мо-

ма или жена отъ артисткитѣ и келиеритѣ, и никой посетителъ въ заведението.

17. Не се поколява да има въ никой кафе-шантанъ стан за живъците, освенъ една за слугитѣ (келиеритѣ). Тая етапа трбва да се държи всичката заключена въ времето, когато има артистки или посетители въ кафе-шантана.

18. Артистки, нерасположени или болни, не може да принуждаватъ съдържателя да свирятъ или пѣятъ. Таквиято до оздравяванието имъ не дохождатъ нико на сцената, нико въ кафе-шантана.

19. Съдържателитѣ на кафе-шантанитѣ не могатъ безъ сѫдъ да задържатъ никакви венци или други прѣдмети, принадлежащи на артисткитѣ, подъ предлогъ на длъгъ и пр., нико да задържатъ артисткитѣ и слугитѣ на сила въ заведението си.

20. Презъ първата, срѣдната и последната недѣля отъ великия постъ и въ който и да е вечеръ слѣдъ полунощъ, както се каза по-горѣ, безусловно и най-строго е запретено излянието и свирянинето въ всичките увеселителни заведения у Варна.

21. Женитѣ или момитѣ, които служатъ въ нѣкой кафе-шантанъ, трбва искрепенно да иматъ евидентелство отъ Общината си или своето най-близко началство, че сѫ честни и въобще съ добро поведение. И на тѣхъ е строго запретено да сѣдатъ при масентѣ на посетителите.

22. Една недѣля слѣдъ обнародването въ „Варненски Общински Вестникъ“ тѣзи распорѣждания, по редовно съставени актове отъ надлежните длъжностни лица на товарени, по закона, да се грижатъ за съблудение добритѣ нарави, за пренарване нещотрбството и въобще за санитарно-полицейските работи въ града, виновнитѣ ще се предаватъ на сѫдъ, или ще се наказватъ отъ Кметството незабавно съ глоба до 25 лева, споредъ както предписва закона.

НЕОФИЦИАЛЕНЪ ОТДѢЛЪ.

Лошата болѣсть

или

Сифилисъ.

ОТЪ В. К. ТРУТОВСКАЯ

(Докторъ—жена)

Прѣвела Б. В. Тончева.

(фелдшерица—акушерка.)

(Продолжение отъ брой 21).

въ кръвта и тѣ втори пъти не може да се зарази.

Често пъти въ родилните пристига кърмачките се заразяватъ отъ чудните дѣца и самите тѣ заразяватъ здравите дѣца.

Бабитѣ—врачки—често пъти, облизватъ съ езикъ си падналия въ окото прахъ. Таквата баба—врачка може да се зарази сама, сѫщо и тя може да зарази другите хора.

Трбва да се помни едно, че безъ раничка или одраскване по тѣлото заразата не може да попадне въ кръвта. Ако нѣкой ви каже, че азъ съмъ фль и пиль и съмъ се цѣлувалъ съ сифилистиченъ боленъ и при всичко това пакъ съмъ останжъ здравъ, то знайте, че това е една щастлива случайностъ: нико единъ пътъ сифилитическата зараза не е попаднала въ кръвта му.

Чистотата и спрѣтнатостта много спомагатъ да се не зарази човѣкъ отъ тѣзи страшна болѣсть. Ако даже сифилитическия гной и да е попадналъ на устнитѣ, ако се измие на часа съ вода, то човѣкъ ще си остане здравъ, ако ли пъкъ той е аккуратенъ, не иши и не єде отъ не мити сѫдове, то никога нѣма да бѫде заразенъ.

Голѣмата чистота трбва да пази около себе си болния човѣкъ. Той не трбва да остава неомити сѫдовете, които е употребява и много по добре ще бѫде за него да има отдѣлни сѫдове; по такъвъ начинъ ще могатъ мнозина да се прѣдиазятъ и останатъ здрави.

III

Три степени на болѣстта.

Лошата болѣсть не е всичката еднакво заразителна. За да разберемъ по добре, кога тя е по опасна и кога трбва най много да се прѣдпазваме, трбва да знаемъ, че тѣзи болѣстъ има три степени, които се наричатъ тѣй, първа, втора и трета степень.

Първа степень на болѣстта.

Първата степень на болѣстта е тѣзи, когато се появи по тѣлото една сифилитическа пъпичка. У съвсѣмъ здравъ човѣкъ се появява на устните или въ устата или на нѣкое място по тѣлото сифилитическа пъпичка, която има голѣмина колкото грахово зърно или по голѣмо. Дъното и краищата на раничката сѫтвърди, наблизо до нея жлѣзитъ отекватъ; но раничката нико боли, нико пъкъ сърби. Ако раничката не се държи чисто, то тя се зачѣрвява наоколо, отича и захваща да боли и тогавъ мащно може да не ѹ забѣлѣжи човѣкъ. Гноя отъ таквата раничка е много заразителенъ и само отъ една капка можатъ да се заразятъ десятки хора. Твърдѣ на рѣдко въ първата степень на болѣстта биватъ двѣ или нѣколко ранки, а почти всичката една.

Раничката заживѣва подирь една недѣля или мѣсецъ, а по нѣкоги и по късно, слѣдъ като оздравѣе на мястото и остава рѣбецъ. На глѣдъ човѣкъ ѹ казалъ, че нищо не е оставало отъ тѣзи ранички, но работата съвсѣмъ не е тѣй.

Втора степень на болѣстта.

По нѣкой пътъ първата сифилитическа раничка не зараства опе и въ туй врѣме се захваща други болки,—това ще бѫде вече втората степень на лошата болѣсть. Сега вече боли не вѣкое отдѣлно място, а болѣстта е распространена почти по цѣния организъмъ.

1) Прѣди всичко подуватъ се жлѣзитъ по тѣлото: въ подмишниците, каскъци (паховетѣ) и на шията; въ тая II-ра степень, човѣкъ може винаги да ги напипа. Въ тѣхъ е влезла вече заразата отъ кръвта и скоро нѣма да излезе.

2) Появява се трѣска, а послѣ се появяватъ по всичкото тѣло пятна или пришки; тѣзи пятна и пришки не болѣтъ и не сърбятъ.

3) Човѣкъ захваща да забѣлѣжи, че не може да пригълъща както трбва, а по нѣкой пътъ осѣща и болки при гълтанието. Въ гърлото, на езика, задъ езика се намиратъ ранички съ бѣли наслойки.

4) На устните, подъ гърдите, на дѣтеродните органи и на задния проходъ се появяватъ червени ранички, но вече не по една, а по много наведнѣжъ; тѣ сѫт влажни и тѣхния гной сѫщо така е много заразителенъ, както и отъ първата сифилитическа раничка. Таквите ранички се появяватъ и въ гърлото и по ради тѣхъ човѣкъ почва да хърка, макаръ и да не осѣща никакви болки.

5) Въ туй врѣме се захваща у болния главоболие и болки въ костите, особено нощно врѣме. Деня болния ходи и не чувствува нищо, но ѹомъ лѣгне въ постелката и се стоили, болките се захващатъ тѣй силно, ѹщото той захваща да вика.

6) Болния осѣща особено силни болки въ челото, свирките на краката, тѣй ѹщото, по нѣкой път само по тѣзи болки можемъ да познаемъ сифилиса.

Слѣдва